

Przedpłata:
w ekspedycji 1 000 zł
na pocztę 1,13 zł
Oređownik Urzęd.
wychodzi:
co środe i sobote.

Oređownik Urzędowy

Powiatu Leszczyńskiego

Ogłoszenia:
przyjmuje się
za opłatą 5 gr.
za wiersz mm.
4-linowy.

Administracja: „Drukarnia Leszczyńska“ Spółdzielnia z odp. ogr. w Lesznie, ul. Wolności nr. 20. — Telefon 61.

Wykaz wydanych kart łowieckich w miesiącu styczniu 1927 r.

Nr.	Nazwisko i imię, zamieszkanie i zawód	Obyw. polski			Cudzoż.		Data wystaw.	Ważne	
		bezpł.	3 dn.	roczn.	dn.	1 rocz.		od dnia	do dnia
1	Schubert Gotthard, Gronowo, gosp.			1			3. 1. 27.	3. 1. 27.	2. 1. 28.
2	Gaertner Michał, Przybyszewo, leśniczy			1			4. 1. 27.	4. 1. 27.	3. 1. 28.
3	Szyszka Ignacy, Leszno, zegarmistrz			1			4. 1. 27.	4. 1. 27.	3. 1. 28.
4	Grünwald Heinrich, Górzno, dyrektor			1			5. 1. 27.	5. 1. 27.	4. 1. 28.
5	Rożyński Feliks, Włoszakowice, nadleśn.	1					7. 1. 27.	7. 1. 27.	6. 1. 28.
6	Furmańczak Ignacy, Brenno, handl. bydła			1			7. 1. 27.	7. 1. 27.	6. 1. 28.
7	Zakowski Antoni, Leszno, kupiec			1			8. 1. 27.	8. 1. 27.	7. 1. 28.
8	Krus Stanisław, Niechłód, strzelec			1			8. 1. 27.	8. 1. 27.	7. 1. 28.
9	Zgaiński Teofil, Leszno, kupiec			1			10. 1. 27.	10. 1. 27.	9. 1. 28.
10	Hoffmann Franciszek, Jabłonna, leśn.			1			13. 1. 27.	13. 1. 27.	2. 1. 28.
11	Cygan Walenty, Smyczyna, leśniczy	1					26. 1. 27.	26. 1. 27.	25. 1. 28.

Wszyscy, którzy otrzymali karty łowieckie w wyżej oznaczonym czasie, a nie figurują w powyższym wykazie, zechcą mnie o tem uwiadomić.

Leszno, dnia 10. lutego 1927 r.

1461/27-4

Starosta (—) Zenkteler.

W celu przyjęcia z pomocą rolnikom małej własności, dotkniętym w 1926 roku klęskami żywiołowymi którzy bez państwowej pomocy kredytowej nie mogliby odpowiednio dokonać zasiewów wiosennych w 1927 roku, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych przeznaczyło dla Województwa Poznańsk. sumę 250,000 złotych. Z sumy tej mają być udzieleny pożyczki dla posiadaczy gruntów ornych do 25 ha (100 morgów) w wypadkach jednak szczególnie ciężkich mogą być uwzględnione gospodarstwa do maksymalnie 50 hektarów.

Zwracam uwagę na to, że z kredytów będą mogli tylko ci petenci korzystać, którzy rzeczywiście z powodu klęsk żywiołowych (deszcze powódź itd.) ponieśli dotkliwe straty w zeszłorocznych zbiorach lub dotychczasowych zasiewach.

Termin zwrotu udzielonych pożyczek został określony na dzień 1-go marca 1928 r., oprocentowanie pożyczek na rzecz Skarbu Państwa i Państwowego Banku Rolnego wynosić będzie 5% w stosunku rocznym, potrąconych z góry przy przekazywaniu kredytów przez Państwowy Bank Rolny.

Wnioski zainteresowanych włościan o udzielenie kredytów siewnych na rok 1927 winne być złożone na podstawie komunikatu p. Patrona Związku Pozn. kółek Rolniczych ogłoszonego w nr. 5 Poradnika Gospodarczego w tuł. Starostwie do dnia 10-go marca 1927 r. Wzór podania można otrzymać w Komisariacie obwodowym.

Leszno, dnia 14. lutego 1927 r.

1681/27-2

STAROSTA:

(—) Zenkteler.

Ministerstwa Skarbu
Departament akcyz
i monop.

Warszawa, dn. 12. stycznia 27 r.

L. 19898/26/B.

Do

W sprawie ułatwienia
nabywania soli byd-
lącej skażonej.

Izby Skarbowej (wszystkie).

Celem udogodnienia drobnym rolnikom zaopatrywania się w sól bydłą skażoną, zezwala się instytucjom rolniczym, kooperatywom, kółkom rolniczym, firmom do tego upoważnionym, wogóle instytucjom sprowadzającym sól bydłą wagonowo, do odstępowania drobnymi ilościami soli bydłą kupcom, handlującym z rolnikami w tym celu, by rolnicy zwłaszcza drobni (oraz zamieszkali w miejscowościach w których niema instytucji rolniczej wzgl. kooperatywy), którzy nie mogą wagonowo tej soli nabywać, byli w możności w sklepie, który handluje artykułami rolniczymi, nabyć potrzebną rolnikowi sól bydłą w workach, w ilościach drobnych do 15 ton jednorazowo.

Zezwolenie niniejsze ma na celu uprzystępnienie i udogodnienie rolnikowi nabycie soli bydłą skażonej, należy przeto pouczyć podległe urzędy, by przy wydawaniu zezwoleń na sprowadzenie soli bydłą przez instytucje rolnicze, firmy upoważnione, kooperatywy itp. równocześnie pouczyły, że firmy te, jako hurtowni nabywcy tej soli mogą odsprzedawać ją w małych ilościach zarówno kupcom handlującym artykułami rolniczymi np. nawozami sztucznymi, maszynami rolniczymi, otrębami itp. jak rolnikom, co już instrukcja z dnia 30. 11. 1926 r. określa.

Na instytucje, kooperatywy, kółka rolnicze itp., sprowadzające wagonowo sól bydłęcą skażoną, należy nałożyć obowiązek, by nadsyłały Urzędowi, który wydał upoważnienie na nabycie soli, miesięczne wykazy drobnych nabywców.

(—) Góra, Podsekretarz Stanu.

Powyższe podaje do publicznej wiadomości.

Leszno, dnia 9. lutego 1927 r. 1519/27-2

STAROSTA:

(—) Zenkteler.

Pan Wojewoda zamianował rozporządzeniem z dnia 26. I. 1927 r. I. dz. 1320/27 I. na obwód Włoszakowice urzędnikiem stanu cywilnego p. Leonarda Gdańca, Komisarza obwodowego z Włoszakowic, a na I. zastępcę urzędnika stanu cywilnego p. Marię Górna, urzędniczkę Komisarjatu obwodowego z Włoszakowic.

Leszno, dnia 9. lutego 1927 r. 445/27 W.P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

STAROSTA:

(—) Zenkteler.

Z dniem 15-go lutego 1927 r. powierzam panu Marcinowi Woźniakowi z Jabłonna stanowisko trychnoskopisty na obwód Jabłonna.

Leszno, dnia 14. lutego 1927 r. 1716/27-4

STAROSTA:

(—) Zenkteler.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE

Wojewody Poznańskiego w przedmiocie zakazu uprawiania procederu domokrażnego na obszarach zapowietrzonych pryszczycą.

Na zasadzie §§ 6, 12, 15 i nast. ustawy o admin. polic. z dnia 11-go marca 1850 roku (zb. ust. str. 265) oraz §§ 137 i 139 ustawy o Ogólnym Zarządzie Krajowym z dnia 30. lipca 1883 r. (zbiór ustaw str. 195) z zastrzeżeniem uzyskania zgody Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, co następuje:

§ 1.

W obrębie miejscowości należących do obwodu izolacyjnego zapowietrzonego zarzą pryszczycy utworzonego i opublikowanego w sposób zwykły przez właściwego Starostę z tytułu rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego I-40180/26 z dnia 31-go grudnia 1926 roku zakazuje się domokrażnym handlarzom jak i domokrażnym przemysłowcom uczęszczania w celu

- a) zalecania towarów lub jakichkolwiek rzeczy,
- b) poszukiwania zamówień na towary lub jakichkolwiek rzeczy,
- c) nabywania towarów, produktów rolnych lub zwierząt, lub też
- d) zalecania usług przemysłowych.

Zakaz ten obowiązuje tylko przez przeciąg czasu obowiązywania odnośnego rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego właściwego Starosty, w przedmiocie utworzenia obwodu izolacyjnego zapowietrzonego z powodu pryszczycy w danej miejscowości.

§ 2.

Zakaz powyższy odnosi się do wyżej podanych domokrażców, bez względu na to, czy uprawiają swoje zajęcie domokrażne pieszo lub furmanką, sami lub przez osoby trzecie w miejscowości swego zamieszkania lub też poza tą miejscowością.

§ 3.

Na wyjątki w wypadkach nieodzownych konieczności zezwolić może na piśmie właściwy Starosta.

§ 4.

Przekroczenia przepisów rozporządzenia niniejszego, które wchodzi w 8-ym dniu po ogłoszeniu w Dz. Urz. Województwa Poznańskiego, podlegają karze grzywny do 60 złotych lub stosownego aresztu.

Poznań, dnia 19. stycznia 1927 r. 1021/27-I.

Wojewoda (—) Bniński.

Powyższe podaje do publicznej wiadomości.

Leszno, dnia 1. lutego 1927 r. 1163/27-2

STAROSTA:

(—) Zenkteler.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26. I. 1925 r.

w sprawie regulaminu dla Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy.

Na mocy ustępu pierwszego art. 26, w wykonaniu przepisów art. 27 i 28 Ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. Ust. R. P. Nr. 67 poz. 650), dotyczących rejestracji i kontroli bezrobotnych oraz wskazywania im pracy, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy obowiązany jest przyjąć każde zgłoszenie wolnego miejsca pracy, dokonane w sposób, który określa instrukcja Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o czynnościach ewidencyjnych państwowych urzędów pośrednictwa pracy.

Zgłoszenie wolnego miejsca pracy winno zawierać: nazwisko zgłaszającego i adres miejsca pracy, zawód poszukiwanych pracowników i wymagane od nich specjalne kwalifikacje, dokładne warunki pracy i wynagrodzenia, czas, na jaki ma być zawarta umowa o pracę, dzień rozpoczęcia pracy oraz termin ważności zgłoszenia.

Zgłoszenie wolnego miejsca pracy może być dokonane: 1) ustnie, i w tym wypadku zgłaszający winien podpisem stwierdzić dokonanie zgłoszenia, 2) za pomocą telefonogramu, wciągniętego do dziennika lub innej księgi biurowej przy zanotowaniu numeru, daty, godziny i osób nadawcy i odbiorcy, oraz 3) w formie pisma, podpisanego przez zgłaszającego.

§ 2.

Każdy poszukujący pracy, zgłaszający się do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w godzinach urzędowych, podanych do publicznej wiadomości, winien być zarejestrowany zgodnie z przepisami instrukcji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o czynnościach ewidencyjnych państwowych urzędów pośrednictwa pracy, wymienionej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Poszukujący pracy może żądać zarejestrowania go w tym zawodzie, w jakim pracy poszukuje, pod warunkiem przedstawienia odpowiednich świadectw o znajomości tego zawodu lub o poprzedniej w nim pracy.

Przy rejestracji poszukujących pracy Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy może wymagać udzielenia szeregu szczegółowych informacji, oraz referencji z poprzednich miejsc pracy.

§ 3.

W ciągu całego czasu poszukiwania pracy zarejestrowany w państw. Urzędzie Pośrednictwa Pracy, poszukujący pracy, pragnąc pozostać w ewidencji tego urzędu, winien w każdym miesiącu kalendarzowym przynajmniej jeden raz powiadomić urząd,

jego oddział lub instytucję, zastępczo pełniącą jego funkcję, że w dalszym ciągu jest bez pracy i poszukuje jej. Każde takie powiadomienie Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy winien zanotować.

Jeśli poszukujący pracy zaniedbał powiadomić Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy o dalszym poszukiwaniu pracy, Urząd skreśla go z ewidencji.

Bezrobotni, pobierający zasiłki na mocy Ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, winni stosownie do przepisów §§ 17 i 18 Rozporządzenia z dnia 26 września 1924 r. o postępowaniu przy przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków (Dz. Ust. R. P. Nr. 84 poz. 818), osobiście zgłaszać się co najmniej dwa razy w tygodniu do właściwego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, jego oddziału lub wyznaczonej dla stałej kontroli instytucji.

Na wniosek Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia, Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien zarządzić zgłaszanie się bezrobotnych, korzystających z zasiłków na mocy ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, w terminach częstszych, niż dwa razy na tydzień. Zarządzenie takie Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy może także wydać niezależnie od opinii Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia, jeśli je uzna za niezbędne Urząd Wojewódzki.

Każde zgłoszenie się do stałej kontroli bezrobotnego, pobierającego zasiłki z Funduszu Bezrobocia, winno być stwierdzone na jego „legitymacji poszukującego pracy“.

§ 4.

Celem zatrudnienia na zgłoszonych wolnych miejscach pracy odpowiednich pod względem kwalifikacji zawodowych pracowników oraz dla dostarczenia właściwej pracy poszukującym jej, Państwowy Urząd Pośredn. Pracy winien przy kierowaniu kandydatów na wolne miejsce brać pod uwagę, zarówno kwalifikacje i zdolność zawodową i fizyczną, poszukujących pracy, jak i kolejność, w jakiej się zarejestrowali, uwzględniając jednocześnie szczególnie właściwości miejsca pracy.

Bezrobotny, pobierający zasiłki z Funduszu Bezrobocia, obowiązany jest stawić się w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy na każde jego wezwanie, mające na celu skierowanie go na miejsce pracy odpowiednie, w rozumieniu art. 15 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 5.

Przed skierowaniem poszukującego pracy na wolne miejsce, Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien dokładnie poinformować go o warunkach, zadeklarowanych przez pracodawcę, stwierdzić, czy kandydat posiada wymagane w zgłoszeniu kwalifikacje oraz, czy przyjmuje zaofiarowane warunki pracy.

Dowodem, stwierdzającym, że kandydat skierowany został na wolne miejsce pracy przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy po zapoznaniu się z warunkami pracy i płacy, jest karta polecająca tego Urzędu.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy kieruje kandydatów na wolne miejsca bez względu na przynależność poszukujących pracy do jakiegokolwiek organizacji zawodowej.

§ 6.

Kierownik Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, lub jego zastępca mają prawo, a na wyraźne żądanie poszukującego pracy, obowiązani są mu udzielić otrzymanych urzędowo informacji, dotyczących specjalnych warunków wolnego miejsca, które mogą mieć znaczenie dla poszukującego pracy. Kierownik Urzędu Pośrednictwa Pracy lub jego zastępca mają również prawo, a na wyraźne żądanie pracodawcy są

obowiązani mu udzielić otrzymanych urzędowo informacji, dotyczących takich specjalnych właściwości poszukującego pracy, które mogą mieć poważne znaczenie przy określaniu, czy kandydat będzie odpowiedni na dane wolne miejsce pracy, zwłaszcza jeśli warunkiem objęcia pracy jest zamieszkanie w domu pracodawcy.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy winien przy kierowaniu kandydatów na wolne miejsca pracy zachować zupełną bezstronność.

Niedopuszczalne jest, z wyjątkiem wypadków, wymienionych w ustępie pierwszym § niniejszego, przedstawianie pracodawcy w niekorzystnym świetle wobec poszukującego pracy.

§ 7.

Pracodawcy przysługuje prawo wyboru kandydatów oraz prawo żądania, aby Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy skierował nowych kandydatów.

Poszukujący pracy nie jest obowiązany przyjąć pracy, zaofiarowanej przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, jednakże winien podać temu Urzędowi przyczyny odmowy. Względem osób, pobierających zasiłki z Funduszu Bezrobocia, mają zastosowanie przepisy o obowiązku przyjęcia odpowiedniej pracy (art. 15 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia).

§ 8.

Jeśli zakłady pracy, objęte strajkiem lub lokautem, zgłoszą w Państw. Urzędzie Pośrednictwa Pracy zapotrzebowanie na robotników, Urząd winien takie zgłoszenie podać do wiadomości publicznej z zaznaczeniem faktu strajku lub lokautu (art. 15 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia).

§ 9.

W razie zgłoszenia się poszukującego pracy do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, którego teren działania nie obejmuje jego miejsca zamieszkania, może on być zarejestrowany i skierowany do pracy, jednakże czas pozostawania w ewidencji innego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy (§ 4.) nie będzie brany pod uwagę, o ile poszukujący pracy nie przedstawi zaświadczenia tegoż Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, że pozostawał w jego ewidencji.

§ 10.

Wszelkie zażalenia na nieprawidłową działalność Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, winny być kierowane do przewodniczącego parytetowej Komisji Doradczej przy Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy.

§ 11.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej

(—) F. Sokal.

Podając powyższe do ogólnej wiadomości zwraca się pp. pracodawcom uwagę na paragr. 1. niniejszego rozporządzenia, oraz rozporządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15. II. 23 r. Dz. Ust. Rz. P. Nr. 18, pozycja 123 o obowiązku zgłaszania wolnych miejsc.

Poszukującym pracy, zwraca się uwagę na ustęp 1. paragr. 3. niniejszego rozporządzenia, w myśl którego każdy poszukujący pracy pragnący pozostawać w ewidencji Urzędu, winien najmniej raz w każdym miesiącu kalendarzowym powiadomić ten Urząd, że znajduje się nadal bez pracy. W miejscowościach poza siedzibą Urzędu, zgodność podania poszukującego pracy winien poświadczyć Urząd Policijny względnie sołtys.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Lesznie.

Silński, Kierownik Urzędu.

STATUT
o podatku wiejskim od publicznych zabaw, rozrywek
i widowisk gminy Bukowiec Górny
powiatu leszczyńskiego.

§ 1.

Opodatkowaniu w sposób przewidziany w § 3 i 4 podlegają wszelkie zabawy, urządzone w obrębie gminy, a w szczególności następujące rozrywki:

1. zabawy taneczne, kostjumowe i bale maskowe i t. p.
2. zabawy ludowe, jak np. karuzele, huśtawki, strzelnice, aparaty do mierzenia sił, utwory muzyczne i deklamacje, gry połączone z wygraną w pieniądzech lub przedmiotach i t. p.
3. przedstawienie świetlne (kinematografy), walki zapaśnicze i t. p.
4. zabawy sportowe,
5. przedstawienia teatralne, balety, koncerty i wszelkie inne przedstawienia muzyczne.
6. odczyty, deklamacje,
7. przedsiębiorstwa i instytucje utrzymujące bilardy.

§ 2.

Wolne od opodatkowania są:

1. przedstawienia, które służą wyłącznie nauczaniu w zakładach naukowych, publicznych lub prywatnych, lub też które z pozwolenia władz szkolnych urządzone są wyłącznie dla uczniów tych zakładów lub ich rodzin,
2. przedstawienia z których dochód przeznaczony jest wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne, z góry określone, o ile z nimi nie są połączone zabawy taneczne,
3. zabawy, które służą wyłącznie dla rozwoju młodzieży lub też dla ćwiczeń cielesnych. Nie zwalnia się jednakże od podatku bilety wstępu na takie zabawy sportowe, które połączone są z totalizatorem, zakładami lub tańcem.
4. zabawy urządzone przez pojedyncze osoby w prywatnych mieszkaniach oraz zabawy reprezentacyjne, urządzone przez urzędy publiczne, o ile nie pobiera się w zamian zapłaty ani za zabawę ani też za trunki lub jedzenie. Pomieszczeń klubowych nie uważa się za prywatne,
5. przedstawienie teatralne, koncertowe, odczyty i deklamacje oraz przedstawienie kinematograficzne, przez władze państwowe urządzone prowadzone lub wydatnie subsydjowane.

§ 3.

Podatek od rozrywek wymienionych w § 1-szym o ile do nich nie ma zastosowania § 2 pobiera się w formie dodatku procentowego od ceny wykupionego biletu (Podatek biletowy) w wypadkach, gdy uczestnictwo w rozrywce nie jest uzależnione wyłącznie od wykupionych biletów wstępu, podatek wymierza się w sposób ryczałtowy (§§ 10 i 11.)

§ 4.

Podatek biletowy opłacają osoby, nabywające bilety wstępu na wszelkie widowiska i zabawy wymienione w § 1 inkasuje go na rzecz gminy przedsiębiorstwo, względnie urządzający zabawę lub widowisko i jest za podatek ten odpowiedzialny.

§ 5.

O każdej zabawie, wymienionej w § 1-szym należy zawiadomić zwierzchność gminną najpóźniej na dwa dni przed przedstawieniem. O ile nie można było we właściwym czasie o zabawie zawiadomić, ponieważ termin zabawy nie był jeszcze ustalony, wówczas należy donieść zwierzchności gminnej najpóźniej w ciągu dwóch dni po zabawie.

Zwierzchność gminna wydaje zaświadczenie zgłoszenia. Do zgłoszenia obowiązany jest zarówno

przedsiębiorca, wzgl. urządzający zabawę, jakoteż właściciel lub dzierżawca pomieszczeń, w których odbywa się zabawa.

Zwierzchność gminna może dla zabaw urządzanych przez poszczególnych przedsiębiorców uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające dla szeregu zabaw.

§ 6.

Podatek oblicza się według ceny i liczby wydanych biletów wstępu. Przy obliczaniu nie bierze się w rachubę biletów wydanych bezpłatnie; ilość tych biletów winna być wszakże z góry zgłoszona. Cena podana na bilecie służy za podstawę wymiaru nawet wtedy, jeżeli bilet wydany został faktycznie po cenie niższej, natomiast w razie pobrania kwoty wyższej od ceny podanej na bilecie, podatek oblicza się według tej faktycznie pobranej kwoty.

Pod ceną biletu wstępu rozumieć należy ogólną wysokość pobranej kwoty z wyjątkiem podatku. Opłatę za katalogi lub programy, włącza się do ceny biletu, o ile uczestnicy nie są dopuszczeni do zabawy bez wykupienia katalogu lub programu.

§ 7.

Podatek od każdego poszczególnego biletu wynosi:

1. 60 proc. ceny biletu wstępu na przedstawienia kinematograficzne, cyrkowe i walki zapaśnicze.
2. 20 proc. ceny biletu wstępu na przedstawienia kinematograficzne utworów i filmów krajowych.
3. 10 proc. ceny biletu wstępu na zawody i popisy, urządzone przez Towarzystwa sportowe, gimnastyczne, których użyteczność publiczną uzna, zarząd gminy oraz przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej lub naukowej.
4. 20 proc. ceny biletu wstępu na wszystkie inne widowiska i zabawy wymienione w § 1.

§ 8.

Przy zgłoszeniu przedsiębiorca wzgl. urządzający zabawę winien złożyć w zwierzchności gminnej bilety przeznaczone do sprzedaży.

Bilety muszą być zaopatrzone w numery bieżące, nazwę przedsiębiorstwa(cy) termin miejsce i rodzaj zabawy, jakoteż cenę lub też bezpłatność biletu. Zwierzchność gminna zaopatrzuje bilety stemplem.

Zwierzchność gminna może przy zgłoszeniu żądać kaucji w wysokości przypuszczalnego wpływu podatkowego, również może zwierzchność gminna czynić wydatki od powyższych wymagań, dotyczących treści biletów i zaniechania ich ostemplowania.

§ 9.

Przedsiębiorca, wzgl. urządzający zabawę, może zezwolić na udział w zabawie jedynie po ukazaniu i skasowaniu ostemplowanych biletów. Skasowanie biletów uczestnicy zatrzymują i winny na żądanie pokazywać delegatom zwierzchności gminnej. — Przedsiębiorca, wzgl. urządzający zabawę obowiązany jest przechowywać przez 30-dniowy okres czasu wszelkie dowody, dotyczące ilości sprzedanych biletów i okazać je na każde żądanie, zwierzchności gminnej.

§ 10.

Od wszelkiego rodzaju koncertów, widowisk i zabaw, urządzanych przez kawiarnie, restauracje lub inne przedsiębiorstwa bez pobierania osobnej opłaty wstępu, podatek oblicza się ryczałtowo z uwzględnieniem stawek określonych w § 7-mym i przypuszczalnej frekwencji gości w granicach od 10 zł do 15 zł za każdy dzień względnie wieczór koncertu, zabawy lub też widowiska.

§ 11.

Wysokość podatku ryczałtowego w granicach określonych w § 10-ym wymierza zwierzchność gminna na podstawie ustalonych przez komisję po wysłuchaniu przedsiębiorcy wzgl. urządzającego zabawę lub widowiska. Komisję powołuje zwierzchność gminna z udziałem rzeczoznawców.

§ 12.

O ile przedsiębiorca wzgl. urządzający zabawę narusza postanowienia § 3—11 w ten sposób, iż okoliczności miarodajnych dla wyliczenia podatku nie może z pewnością ustalić, wówczas zwierzchność gminna może określić podatek tak, jak gdyby wszystkie rozporządzone miejsca zostały rozsprzedane po cenach zwykłych lub też ustalonych przez zwierzchność gminną, w poszczególnym wypadku według wyższego szacunku. Na ustalony podatek zwierzchność gminna doręczy formalne wezwanie płatnicze.

§ 13.

Podatek od biletów wstępu względnie podatek ryczałtowy zainkasowany przez przedsiębiorcę, winien być wpłacony do kasy w przeciągu dwóch dni po dniu zabawy.

§ 14.

Odwołanie w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w § 69 i następnych ustawy o daninach komunalnych z dn. 14-go lipca 1893 r.

§ 15.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w ustawie z dnia 31. 7. 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 721) i ustawowych odsetek za zwłokę.

§ 16.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 345,9 zł, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62—66 ust. z dnia 11. 8. 23 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 17.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w *Orędowniku Powiatowym*.

Bukówiec Górny, dnia 29. listopada 1926 r.

(pieczęć) Sołtys: (—) **Lorych.**

Ławnicy: (—) Białas. (—) Apolinarski.

Na mocy art. 1. 18. 36. a ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zatwierdza się statut gminy Bukówiec Górny o poborze podatku wiejskim od publicznych zabaw.

Leszno, dnia 14. stycznia 1927 r.

Wydział Powiatowy

L. dz. 4074/26 W. P.

- (—) **Zenkter**
- (—) **Ks. Steinmetz**
- (—) **Nowakowski**
- (—) **Płoszajczak**
- (—) **Hoffmann**
- (—) **Barczyński**
- (—) **Śliwa.**

STATUT

o podatku wiejskim od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk gminy Włoszakowice pow. leszczyńskiego.

§ 1.

Opodatkowaniu w sposób przewidziany w § 3 i 4 podlegają wszelkie zabawy, urządzone w obrębie gminy, a w szczególności następujące rozrywki:

1. zabawy taneczne, kostjumowe i bale maskowe i t. p.

2. zabawy ludowe, jak np. karuzele, huśtawki, strzelnice, aparaty do mierzenia sił, utwory muzyczne i deklamacje, gry połączone z wygraną w pieniądzach lub przedmiotach i t. p.
3. przedstawienie świetlne (kinematografy), walki zapaśnicze i t. p.
4. zabawy sportowe,
5. przedstawienia teatralne, balety, koncerty i wszelkie inne przedstawienia muzyczne.
6. odczyty, deklamacje,
7. przedsiębiorstwa i instytucje utrzymujące bilardy.

§ 2.

Wolne od opodatkowania są:

1. przedstawienia, które służą wyłącznie nauczaniu w zakładach naukowych, publicznych lub prywatnych, lub też które z pozwolenia władz szkolnych urządzone są wyłącznie dla uczniów tych zakładów lub ich rodzin,
2. przedstawienia z których dochód przeznaczony jest wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne, z góry określoną, o ile z nimi nie są połączone zabawy taneczne,
3. zabawy, które służą wyłącznie dla rozwoju młodzieży lub też dla ćwiczeń cielesnych. Nie zwalnia się jednakże od podatku bilety wstępu na takie zabawy sportowe, które połączone są z totalizatorem, zakładami lub tańcem.
4. zabawy urządzone przez pojedyncze osoby w prywatnych mieszkaniach oraz zabawy reprezentacyjne, urządzone przez urzędy publiczne, o ile nie pobiera się w zamian zapłaty ani za zabawę ani też za trunki lub jedzenie. Pomieszczeń klubowych nie uważa się za prywatne,
5. przedstawienie teatralne, koncertowe, odczyty i deklamacje oraz przedstawienie kinematograficzne, przez władze państwowe urządzone prowadzone lub wydatnie subsydjowane.

§ 3.

Podatek od rozrywek wymienionych w § 1-szym o ile do nich nie ma zastosowania § 2 pobiera się w formie dodatku procentowego od ceny wykupionego biletu (Podatek biletowy) w wypadkach, gdy uczestnictwo w rozrywce nie jest uzależnione wyłącznie od wykupionych biletów wstępu, podatek wymierza się w sposób ryczałtowy (§§ 10 i 11.)

§ 4.

Podatek biletowy opłacają osoby, nabywające bilety wstępu na wszelkie widowiska i zabawy wymienione w § 1 inkasuje go na rzecz gminy przedsiębiorstwo, względnie urządzający zabawę lub widowisko i jest za podatek ten odpowiedzialny.

§ 5.

O każdej zabawie, wymienionej w § 1-szym należy zawiadomić zwierzchność gminną najpóźniej na dwa dni przed przedstawieniem. O ile nie można było we właściwym czasie o zabawie zawiadomić, ponieważ termin zabawy nie był jeszcze ustalony, wówczas należy donieść zwierzchności gminnej najpóźniej w ciągu dwóch dni po zabawie.

Zwierzchność gminna wydaje zaświadczenie zgłoszenia. Do zgłoszenia obowiązany jest zarówno przedsiębiorca, wzgl. urządzający zabawę, jakoteż właściciel lub dzierżawca pomieszczeń, w których odbywa się zabawa.

Zwierzchność gminna może dla zabaw urządzone przez poszczególn. przedsiębiorców uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające dla szeregu zabaw.

§ 6.

Podatek oblicza się według ceny i liczby wydanych biletów wstępu. Przy obliczaniu nie bierze się w rachubę biletów wydanych bezpłatnie; ilość tych biletów winna być wszakże z góry zgłoszona. Cena

podana na bilecie służy za podstawę wymiaru nawet wtedy, jeżeli bilet wydany został faktycznie po cenie niższej, natomiast w razie pobrania kwoty wyższej od ceny podanej na bilecie, podatek oblicza się według tej faktycznie pobranej kwoty.

Pod ceną biletu wstępu rozumieć należy ogólną wysokość pobranej kwoty z wyjątkiem podatku. Oplatę za katalogi lub programy, włącza się do ceny biletu, o ile uczestnicy nie są dopuszczeni do zabawy bez wykupienia katalogu lub programu.

§ 7.

Podatek od każdego poszczególnego biletu wynosi:

1. 60 proc. ceny biletu wstępu na przedstawienia kinematograficzne, cyrkowe i walki zapasnicze.
2. 20 proc. ceny biletu wstępu na przedstawienia kinematograficzne utworów i filmów krajowych.
3. 10 proc. ceny biletu wstępu na zawody i popisy, urządzone przez Towarzystwa sportowe, gimnastyczne, których użyteczność publiczną uzna, zarząd gminy oraz przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej lub naukowej.
4. 20 proc. ceny biletu wstępu na wszystkie inne widowiska i zabawy wymienione w § 1.

§ 8.

Przy zgłoszeniu przedsiębiorca wzgl. urządzający zabawę winien złożyć w zwierzchności gminnej bilety przeznaczone do sprzedaży.

Bilety muszą być zaopatrzone w numery bieżące, nazwę przedsiębiorstwa(cy) termin miejsce i rodzaj zabawy, jakoteż cenę lub też bezpłatność biletu. Zwierzchność gminna zaopatrzuje bilety stemplem.

Zwierzchność gminna może przy zgłoszeniu żądać kaucji w wysokości przypuszczalnego wpływu podatkowego, również może zwierzchność gminna czyścić wydatki od powyższych wymagań, dotyczących treści biletów i zaniechania ich ostemplowania.

§ 9.

Przedsiębiorca, wzgl. urządzający zabawę, może zezwolić na udział w zabawie jedynie po ukazaniu i skasowaniu ostemplowanych biletów. Skasowanie biletów uczestnicy zatrzymują i winny na żądanie pokazywać delegatom zwierzchności gminnej. — Przedsiębiorca, wzgl. urządzający zabawę obowiązany jest przechowywać przez 30-dniowy okres czasu wszelkie dowody, dotyczące ilości sprzedanych biletów i okazać je na każde żądanie, zwierzchności gminnej.

§ 10.

Od wszelkiego rodzaju koncertów, widowisk i zabaw, urządzanych przez kawiarnie, restauracje lub inne przedsiębiorstwa bez pobierania osobnej opłaty wstępu, podatek oblicza się ryczałtowo z uwzględnieniem stawek określonych w § 7-ym i przypuszczalnej frekwencji gości w granicach od 10 zł do 15 zł za każdy dzień względnie wieczór koncertu, zabawy lub też widowiska.

§ 11.

Wysokość podatku ryczałtowego w granicach określonych w § 10-ym wymierza zwierzchność gminna na podstawie ustalonych przez komisję po wysłuchaniu przedsiębiorcy wzgl. urządzającego zabawę lub widowiska. Komisję powołuje zwierzchność gminna z udziałem rzeczoznawców.

§ 12.

O ile przedsiębiorca wzgl. urządzający zabawę narusza postanowienia § 3-11 w ten sposób, iż okoliczności mianodajnych dla wyliczenia podatku nie

może z pewnością ustalić, wówczas zwierzchność gminna może określić podatek tak, jak gdyby wszystkie rozporządzone miejsca zostały rozsprzedane po stłkie rozporządzone miejsca zostały rozsprzedane po cenach zwykłych lub też ustalonych przez zwierzchność gminną, w poszczególnym wypadku według wyższego szacunku. Na ustalony podatek zwierzchność gminna doręczy formalne wezwanie płatnicze.

§ 13.

Podatek od biletów wstępu względnie podatek ryczałtowy zainkasowany przez przedsiębiorcę, winien być wpłacony do kasy w przeciągu dwóch dni po dniu zabawy.

§ 14.

Odwołanie w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w § 69 i następnym ustawy o daninach komunalnych z dn. 14-go lipca 1893 r.

§ 15.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień zawartych w ustawie z dnia 31. 7. 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 721) i ustawowych odsetek za zwłokę.

§ 16.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 345,9 zł, o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62-66 ust. z dnia 11. 8.-23 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

§ 17.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w *Orędowniku Powiatowym*.

Włoszakowice, dnia 14. listopada 1926 r.

(pieczęć) Sołtys (—) **Gorzalczak**

Lawnicy: (—) Stankowiak, (—) Jan Otto.

Na mocy art. 1. 18. 36. a ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zatwierdza się statut gminy Włoszakowice o poborze podatku wiejskim od publicznych zabaw.

Leszno, dnia 14. stycznia 1927 r.

Wydział Powiatowy

L. dz. 3829/26 W. P.

- (—) Zankteler
- (—) Ks. Steinmetz
- (—) Nowakowski
- (—) Płoszajczak
- (—) Hoffmann
- (—) Barczyński
- (—) Śliwa.

OGŁOSZENIA

ZEBRANIE POW.

Wielkopolskiego Tow. Kółek Rolniczych na pow. Leszno

odbędzie się w piątek, dnia 25 lutego 1927 r. o godz. 10.30 przedpoł. na salce bocznej Hotelu Polskiego w Lesznie.

Porządek obrad:

1. Zagajenie przez wicepatrona p. Ponikiewskiego. 2. Wybory Zarządu pow. W. T. K. R. 3. Wybory delegatów pow. na walne zgromadzenie W. T. K. R. do Poznania. 4. Wolne głosy i zakończenie.

Zgodnie z § 19 stat. W. T. K. R. w zebraniu biorą udział li tylko delegaci i przesi Kółek Rolniczych pow. Leszno oraz delegaci Wielkop. Tow. Rolniczego.

(—) Stefan Ponikiewski
wicepatron.

(—) Jerzy Donimirski
prezes pow. W. T. R.

(—) Witold Siewruk
sekretarz pow. W. T. K. R.